

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35C/142/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112232524
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Protznerová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7112232524.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Lenkou Protznerovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti žalovanej: V. I., B.. X.XX.XXXX, O. X. J. X, XXX XX W., za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Seberíniho 9, 821 03 Bratislava, IČO: 42 264 979, o zaplatenie 450,85 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 180,85 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 180,85 EUR od 15.4.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trovy konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 23.11.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k úhrade sumy 450,85 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 15.4.2011 do zaplatenia a trov konania, to všetko titulom neuhradenia ceny za poskytnuté služby a náhrady škody. Svoj nárok odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel Zmluvu č. A3248794 a Zmluvu č. A3248718, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanej SIM karty v počte 2 ks, ktoré umožňovali žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. Ďalej uviedol, že v snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 300,00 EUR, keďže ustanovenie dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka Rozsudkom KS Prešov, sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s § 53a Občianskeho zákonníka, je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V súlade so zákonom sa žalobca žalobou v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón Sony Ericsson W595s vo výške 179,00 EUR a mobilný telefón Nokia 2730 vo výške 91,00 EUR (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, t.z. škodu žalobcu, ktorú žalovaná spôsobila žalobcovi tým, že získala mobilné telefóny za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaná si bola v zmysle dodatku vedomá, že mobilné telefóny sú jej predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 dodatkov, ktorých výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaná zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatkoch, pričom nedodržanie tohto

záväzku by spôsobilo že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu). Okrem škody za akciové telefóny, žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej škody, ktorú žalovaná spôsobila žalobcovi je 270,00 EUR (179,00 EUR + 91,00 EUR). Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 180,85 EUR za obdobie 12/2010 - 2/2011. Žalobca preto pokusom o pokonávku zo dňa 31.3.2011 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr a sumu za mobilné telefóny, vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote, ale žalovaná nereagovala ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca si neuplatnil poplatok za poistenie faktúr a teda požadoval zaplatenie sumy za neuhradené služby vo výške 180,85 EUR a náhradu škody vo výške 270,00 EUR a k žalovanej istine si žalobca uplatňoval úrok z omeškania vo výške 9,25 %, a to počnúc dňom nasledujúcim po dátume splatnosti uvedenom v pokuse o pokonávku, t.j. od 15.4.2011.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Vzhľadom na skutočnosť, že ide o drobný spor v zmysle § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (hodnota pohľadávky bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur), súd v súlade s § 115 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania.

Súd vykonal vo veci dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav.

Z písomnej zmluvy súd zistil, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 29.9.2007 Zmluvu o pripojení č. A3248818, na základe ktorej žalobca žalovanej vypožičal SIM kartu, ku ktorej bolo priradené účastnícke telefónne číslo 0918 955666, za účelom využívania telekomunikačných služieb poskytovaných žalobcom. Žalovaná si zvolila užívateľský program Paušál 0 Sk. Z obsahu zmluvy vyplýva, že jej neoddeliteľnú súčasť tvoria Všeobecné podmienky spoločnosti žalobcu na poskytovanie verejnej telefónnej služby (ďalej len „Všeobecné podmienky“), Cenník služieb a Informácie o poskytovaných službách.

Z písomnej zmluvy súd zistil, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 12.11.2009 Zmluvu o pripojení č. A3248794, na základe ktorej žalobca žalovanej vypožičal SIM kartu, ku ktorej bolo priradené účastnícke telefónne číslo 0918 955663, za účelom využívania telekomunikačných služieb poskytovaných žalobcom. Žalovaná si zvolila užívateľský program Paušál 70. Z obsahu zmluvy vyplýva, že jej neoddeliteľnú súčasť tvoria Všeobecné podmienky spoločnosti žalobcu na poskytovanie verejnej telefónnej služby (ďalej len „Všeobecné podmienky“), Cenník služieb a Informácie o poskytovaných službách.

Z článku 6 bodu 6.2 b/ Všeobecných podmienok účinných od 1.10.2006 vyplýva, že účastník, ktorým sa rozumie osoba, ktorá so žalobcom uzavrela zmluvu o pripojení, je povinný platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a Cenníka až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s článkom 11 bod 11.8 Všeobecných podmienok.

Z článku 11 bodu 11.6 Všeobecných podmienok vyplýva, že zúčtovacie obdobie priradené účastníkovi začne plynúť od dátumu vykonania prvého odpočtu poskytovaných služieb a nepresahuje 31 za sebou idúcich kalendárnych dní.

Z článku 11 bodu 11.8 Všeobecných podmienok vyplýva, že žalobca po skončení zúčtovacieho obdobia vyhotoví vyúčtovací doklad alebo faktúru, ktorou vyúčtuje cenu poskytnutých služieb počas zúčtovacieho obdobia. Lehota splatnosti faktúry je 14 dní odo dňa jej vystavenia.

Z článku 11 bodu 11.9. Všeobecných podmienok vyplýva, že účastník zodpovedá za včasné uhradenie vyúčtovanej ceny poskytnutých alebo požadovaných služieb vo faktúre doručenej na poslednú známu adresu pre zasielanie faktúr a písomností, ktorú účastník oznámil žalobcovi.

Z článku 4 bodu 4.4 písm. a) Všeobecných podmienok vyplýva, že spoločnosť žalobcu je oprávnená odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po jej splatnosti.

Súd ďalej zistil, že účastníci konania uzavreli dňa 2.1.2010 Dodatok k zmluve o pripojení č. A3248818, predmetom ktorého bola dohoda o aktivácii účastníckeho programu, ako aj kúpna zmluva, na základe ktorej žalobca so zľavou predal žalovanej mobilný telefón typu Nokia 2730 za kúpnu cenu vo výške 9,00 EUR a tiež dohoda, že žalobca poskytne žalovanej aj ďalšie výhody v nadväznosti na dohodu o právach a povinnostiach zmluvných strán spojených s poskytnutím týchto výhod, uvedenú v Prílohe č.1 tohto Dodatku k Zmluve, označenej ako Bonusy ponuky „Výmeny 2009“ zo dňa 12.12.2009.

Účastníci konania uzavreli dňa 12.11.2009 aj Dodatok k zmluve o pripojení č. A3248794, predmetom ktorého bola dohoda o aktivácii účastníckeho programu, ako aj kúpna zmluva, na základe ktorej žalobca so zľavou predal žalovanej mobilný telefón typu Sony Ericsson W595s za kúpnu cenu vo výške 1,00 EUR a tiež dohoda, že žalobca poskytne žalovanej aj ďalšie výhody v nadväznosti na dohodu o právach a povinnostiach zmluvných strán spojených s poskytnutím týchto výhod, uvedenú v Prílohe č.1 tohto Dodatku k Zmluve, označenej ako Bonusy ponuky „Výmeny 2009“ zo dňa 6.11.2009.

Z článku 2 bodu 2.3. týchto Dodatkov (okrem iného) vyplýva, že žalovaná sa zaviazala, že po dobu 24 mesiacov (doba viazanosti) zotrvá v zmluvnom vzťahu založenom predmetnou zmluvou v spojení s týmto dodatkom, ďalej, že neuskutoční žiaden úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti a tiež, že sa nedopustí takého konania alebo nedá svojim konaním žiaden podnet, na základe ktorého by žalobcovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo zmluvu vypovedať z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností, na ktoré sa žalovaný zaviazal.

Z článku 2 bodu 2.5. týchto Dodatkov vyplýva, že v prípade porušenia niektorej z povinností žalovanou ako účastníka uvedených v bode 2.3. alebo 2.4 tohto Dodatku (najmä, ale nielen, ak nezaplatí splatnú cenu za poskytnuté služby, ak vykoná úkon smerujúci k ukončeniu platnosti tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti) sa žalovaná zaviazala zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 100,00 EUR a vo výške 200,00 EUR.

Z interného dokladu žalobcu č. SOS kódu 62671 súd zistil, že predajná cena mobilného telefónu typu Nokia 2730 k 2.1.2010 bola vo výške 100,00 EUR a interného dokladu žalobcu č. SOS kódu 63005 súd zistil, že predajná cena mobilného telefónu typu Sony Ericsson W595s k 12.11.2009 bola vo výške 180,00 EUR.

Žalobca poskytnuté telekomunikačné služby žalovanému vyúčtoval faktúrami, ktoré pripojil k žalobe. Faktúrou č. 8541121911 zo dňa 9.12.2010, splatnou dňa 23.12.2010 vyúčtoval cenu služieb vo výške 43,83 EUR. Faktúrou č. 8541121910 zo dňa 9.12.2010, splatnou dňa 23.12.2010 vyúčtoval cenu služieb vo výške 87,16 EUR. Faktúrou č. 8541649179 zo dňa 11.1.2011, splatnou dňa 25.1.2011 vyúčtoval cenu služieb vo výške 8,00 EUR. Faktúrou č. 1008796672 zo dňa 11.1.2011, splatnou dňa 25.1.2011 vyúčtoval cenu za upomienku vo výške 1,33 EUR. Faktúrou č. 8541649178 zo dňa 11.1.2011, splatnou dňa 25.1.2011 vyúčtoval cenu služieb vo výške 32,30 EUR. Faktúrou č. 8542178746 zo dňa 9.2.2011, splatnou dňa 23.2.2011 vyúčtoval cenu vo výške 3,98 EUR. Faktúrou č. 8542178745 zo dňa 9.2.2011, splatnou dňa 23.2.2011 vyúčtoval cenu vo výške 4,25 EUR.

Súd ďalej zistil, že žalobca listom označeným ako Pokus o pokonávku zo dňa 31.3.2011 žiadal žalovanú, aby mu uhradila dlžnú sumu, vyúčtovanú faktúrami titulom ceny poskytnutých služieb vo výške 180,85 EUR, ako aj zmluvnú pokutu vo výške 300,00 EUR pre porušenie zmluvných povinností, najneskôr do 14.4.2011.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 citovaného zákona, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písmena a/ citovaného zákona, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písmena b/ citovaného zákona, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní,

Podľa § 40 ods.1 citovaného zákona, všeobecné podmienky verejnej telefónnej služby obsahujú najmä zmluvné podmienky.

Podľa § 41 ods. 2 citovaného zákona, tarifa obsahuje najmä ceny za jednotlivé služby, bezplatné služby, podrobnosti o jednorazových, pravidelne sa opakujúcich a variabilných cenách vrátane počiatočného a konečného termínu zúčtovacieho obdobia a spôsobu úhrady týchto cien.

Podľa § 43 ods.5 citovaného zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník:

- b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti,
- e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca ako poskytovateľ verejnej telefónnej služby a žalovaná ako užívateľ tejto služby uzavreli zmluvy o pripojení, predmetom ktorých bolo poskytovanie telekomunikačných služieb žiadaných žalovanou. Následne k obom zmluvám účastníci uzavreli aj Dodatky k zmluvám o pripojení. Zmluvy bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Súd konštatoval, že zmluvy o pripojení boli uzavreté platne, keďže obsahovali všeobecné náležitosti požadované zákonom pre právne úkony (ust. § 43 a nasl. Občianskeho zákonníka), ako aj osobitné podstatné náležitosti predpísané v ust. § 43 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách pre zmluvu o pripojení, a to druh služby, miesto jej poskytovania, čas, po ktorý sa bude služba poskytovať (doba neurčitá) a cenu za služby - odkazom na Cenník.

Z vyššie citovaného § 42 ods.1 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách vyplýva, že žalobca ako poskytovateľ má právo na zaplatenie ceny poskytnutej verejnej služby podľa tarify. Povinnosť žalovanej zaplatiť cenu poskytnutej služby v súlade so zmluvami o pripojení a tarifou vyplýva z vyššie cit. ust. § 42 ods.4 písm. b) zákona o elektronických komunikáciách, ako aj z článku 6.2. Všeobecných podmienok, tvoriacich neoddeliteľnú súčasť uzatvorených zmlúv o pripojení, tak ako to vyplýva z ust.

§ 43 ods.1 cit. zákona. Podľa ust. § 42 ods.4 písm. b) citovaného zákona, v nadväznosti na článok 11 Všeobecných podmienok bola žalovaná povinná hradiť cenu služieb, poskytnutých žalobcom v jednotlivých zúčtovacích obdobiach, vyúčtovaných faktúrami, v lehote splatnosti faktúr, t.j. 14 dní od vystavenia faktúry.

Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie ceny poskytnutých služieb vo výške 180,85 EUR. Súd mal za preukázané, že žalobca vyúčtoval cenu služieb, poskytnutých žalovanému vyššie citovanými faktúrami spolu vo výške 180,85 EUR (43,83 + 87,16 + 1,33 + 8,00 + 32,30 + 3,98 + 4,25). Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaná sumu uhradila, súd ju zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 180,85 EUR z tohto titulu.

Žalobca sa popri istine titulom nezaplatenej ceny služieb domáhal aj zaplatenia úrokov z omeškania. Úroky z omeškania tvoria príslušenstvo pohľadávky v zmysle ust. § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka prvá veta, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Nakoľko žalovaná porušila svoju povinnosť uhradiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas, dostala sa do omeškania a žalobcovi tak v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka vzniklo právo požadovať úroky z omeškania. Omeškanie sa spája so splatnosťou dlhu. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania z celej istiny počnúc od 15.4.2011. V poradí posledná z faktúr, ktorými žalobca účtoval žalovanej cenu poskytnutých služieb, bola splatná dňa 23.2.2011. Zhrnúc uvedené je teda nepochybné, že žalovaná je v omeškaní s celým dlhom titulom nezaplatenej ceny služieb najneskôr od 24.2.2011. Keďže žalobca si uplatnil úroky z omeškania až od 15.4.2011, súd jeho návrhu vyhovel a zaviazal žalovanú na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 180,85 EUR počnúc od 15.4.2011 až do zaplatenia. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s vyššie cit. ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom do 31.1.2013. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 1,25 %; po zvýšení o osem percentuálnych bodov jej výška činí 9,25 % ročne. Výšku úrokov z omeškania tak súd priznal žalobcovi v súlade s jeho žalobou.

Žalobca sa okrem ceny dodaných služieb domáhal aj zaplatenia sumy 270,00 EUR s príslušenstvom, titulom náhrady škody. Z rozhodovacej činnosti súdu mu je známe, že žalobca potom ako sú mu zamietané žalobné návrhy, v ktorých sa domáha zaplatenia zmluvnej pokuty, z dôvodu, že predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť, vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011, je tu daná podľa § 53a

Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút, je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú, už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty ale domáha sa ako aj v tomto konaní náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaných mobilných telefónov a ich akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel 270,00 EUR, a zaplatenie ktorého odôvodňuje vznikom škody vzniknutej porušením povinnosti žalovanou.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka sú:

- a/ porušenie právnej povinnosti,
- b/ existencia škody,
- c/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou,
- d/ zavinenie.

Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré mal škodca zachovávať, ale aj k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo zmlúv alebo z iných právnych úkonov.

Pod pojmom škody treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Rozoznávame skutočnú škodu a ušlý zisk. Pod skutočnou škodou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného.

Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný.

Zavinenie je určitý psychický, vnútorný vzťah škodcu k vlastnému konaniu, priečiacemu sa objektívnemu právu a ku škode ako k výsledku tohto konania. Občiansky zákonník nevymedzuje formy zavinenia, preto pri výklade foriem zavinenia sa aj v občianskoprávnej praxi vychádza z ich vymedzenia v Trestnom zákone, ktorý rozlišuje úmyselné zavinenie a nedbanlivostné zavinenie a tie sa vnútorne členia na stupne zavinenia; úmyselné na priamy úmysel, pri ktorom konajúci chcel spôsobiť škodu a na nepriamy úmysel, pri ktorom konajúci vedel, že môže spôsobiť škodu a pre prípad, že ju spôsobí, bol s tým uzročený. Nedbanlivosť môže byť vedomá, pri ktorej konajúci síce nechcel spôsobiť škodu, avšak vedel, že ju môže spôsobiť a bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že ju nespôsobí. Nedbanlivosť môže byť aj nevedomá, pri ktorej konajúci nechcel spôsobiť škodu, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje pomery vedieť mal alebo vedieť mohol.

Súd konštatuje, že v danom prípade neboli splnené všetky predpoklady pre záver o zodpovednosti žalovanej za vznik škody, najmä, nebola splnená podmienka porušenia právnej, v danom prípade zmluvnej povinnosti, od ktorej žalobca odvíjal svoj nárok.

Žalobca odvodzuje povinnosť žalovanej zaplatiť mu sumu 270,00 EUR od jej povinnosti na náhradu škody pre porušenie zmluvnej povinnosti. Žalovaná mala zmluvnú povinnosť porušiť tým, že v rozpore so zmluvami (v prejednávacom prípade so zmluvami) nezotrvala po dobu 24 mesiacov v zmluvnom vzťahu so žalobcom, čím porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby, tzv. doby viazanosti, a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Aby súd mohol žalobcovi priznať právo na náhradu škody, musia byť zo strany žalobcu preukázané, a to kumulatívne naplnenie všetkých predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorými sú: protiprávny úkon (resp. porušenie povinnosti), vznik škody, príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti a zavinenie. Porušenie právnej povinnosti, teda aj zmluvnej povinnosti, je teda nevyhnutným predpokladom pre zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka. V prípade, že toto porušenie nie je dané, nemožno vyvodzovať zodpovednosť za škodu podľa tohto ustanovenia. V občianskom súdnom konaní je povinnosťou účastníka konania preukázať, resp. označiť dôkaz, že ním tvrdená skutočnosť existuje. Táto povinnosť, tzv. dôkazné bremeno zaťažuje tohto účastníka konania. Ak sa teda žalobca domáha práva na náhradu škody podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka musí minimálne tvrdiť, že žalovaná porušila konkrétnu zmluvnú povinnosť a následne musí túto skutočnosť preukázať. V prejednávacom prípade žalobca všeobecne tvrdí, že žalovaná porušila povinnosť užívať služby žalobcu po dobu 24 mesiacov. Podľa bodu 4.1 Všeobecných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy, platnosť zmluvy zaniká dohodou zmluvných strán, odstúpením od zmluvy, výpoveďou niektorou zo strán alebo smrťou, resp. zánikom účastníka. Okrem týchto všeobecných podmienok upravuje právo na odstúpenie od zmluvy o pripojení zo strany podniku, teda žalobcu, aj § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, s účinnosťou do 31.12.2011, a § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, s účinnosťou od 01.01.2012. V danom prípade však žalobca nepreukázal (a ani netvrdil), že by bol toto svoje právo využil a relevantným, zákonom resp. zmluvne upraveným spôsobom ukončil zmluvný vzťah so žalovanou. Žalobca iba tvrdí, že žalovaná povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti porušila, pretože neplatila za poskytnuté služby riadne a včas. Neplatením ceny poskytnutých služieb však zmluvný vzťah medzi účastníkmi nezankol. Z tohto dôvodu nebolo v konaní dokázané, že žalovaná nedodrжала povinnosť užívať služby poskytované žalobcom a že zmluva zanikla riadnym spôsobom, teda zanikla písomnou dohodou zmluvných strán, písomným odstúpením od zmluvy, jednostrannou písomnou výpoveďou, či smrťou žalovanej. Vzhľadom k tomu, že nie je splnený jeden z nevyhnutných zákonných predpokladov na vznik žalovanej zodpovednosti za škodu, a to porušenie právnej povinnosti, od ktorého žalobca odvodzuje vznik škody, z dôvodu hospodárnosti sa súd nezaoberal okolnosťami ohľadne vzniku škody, samotnou výškou škody a príčinnou súvislosťou medzi nepreukázaným porušením zmluvnej povinnosti a vznikom škody.

Zhrnúc vyššie uvedené súd nárok žalobcu na zaplataenie sumy 270,00 EUR, vrátane príslušenstva zamietol.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou súd rozhodol v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, vychádzajúc z pomeru úspechu a neúspechu v konaní. Z výsledkov tohto konania je zrejmé, že žalobca mal úspech v časti o zaplataenie sumy 180,85 EUR s príslušenstvom. Neúspech mal v časti o zaplataenie sumy 270,00 EUR s príslušenstvom, v ktorej bol návrh zamietnutý. Úspech žalobcu v percentuálnom vyjadrení predstavuje 40,11 % a neúspech 59,89 %. Pomer úspechu a neúspechu teda predstavuje 19,78 %. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca mal prevažný neúspech,

preto mu nepatrí právo na náhradu trov konania. Keďže žalovaná a ani vedľajší účastník si náhradu trov konania neuplatnili, súd o ich náhrade trov konania nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, v troch písomných vyhotoveniach.

V zmysle § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V zmysle § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.